

Een dag uit het werkzame leven van de programmamanager parallelle arbeidsmarkt

Na het douchen maak ik mijn keuze. Ik trek aan waar ik me het beste in thuis voel. Ik mag in de Tweede Kamer voor een commissie verschijnen. Netjes, maar wel comfortabel, besluit ik.

Onderweg naar Den Haag belt de projectleider van een van onze WIP-winnaars. Ze meldt een probleem. Een van de stakeholders dreigt af te haken. Ze vraagt advies. Koste wat kost erbij houden of druk zetten met het risico dat we deze partner verliezen en op zoek moeten naar een nieuwe. Ik zit in de trein en voel me niet geheel vrij om te praten. Ik zeg toe later terug te bellen.

De Parlementaire Commissie wil graag weten hoe we erover denken. Als ik vraag waarom ze dat zo graag van ons willen weten, geven ze schoorvoetend toe dat ze ons geluid belangrijk vinden omdat we onafhankelijk zijn. We hebben geen geld van de overheid nodig en dus kunnen we vrijuit praten.

Terug op kantoor is mijn team benieuwd of er een landelijke pilotregeling gaat komen. Ik leg uit dat het zo snel niet gaat in de politiek. Snel schakelen we door naar het overzicht van de lopende bedrijfsinitiatieven. Inzet van uitkeringsgelden als looncomponent is toch overal wel een dingetje. Vreemd genoeg lopen de andere inkomstenbronnen van de mede door ons ontwikkelde batenfondsen wel goed. Ik beloof deze en gene wethouder eens te bellen en wat extra druk te zetten.

In de middag komt er een financieel journalist van een dagblad langs. Vroeger waren dat van die morsige shag rokende, wat kalende mannen. De frisse jongedame in een hippe outfit lijkt daar in de verste verte niet op. Ze heeft slimme vragen en vraagt vooral door hoe de maatschappelijke waarde nu gerealiseerd wordt en hoe je die vervolgens in een integrale businesscase kunt verwerken.

Ze passeert bij het weggaan Hans. Die komt rechtstreeks van de hogeschool waar hij werkzaam is als lector. We hebben zijn lectoraat gevraagd ons programma te volgen. We bespreken een onderzoek over hoe we de tevredenheid kunnen peilen van de mensen die in de initiatieven aan het werk zijn. Het concept van de zogeheten Brede Welvaart teruggebracht tot persoonlijk geluk, welvaart, welbevinden en gezondheid.

Fatima, een van mijn teamleden, loopt nadien briesend binnen. Ze heeft de club die ze begeleidt, tot drie keer toe herinnerd aan de rapportageverplichting en steeds nul op het rekest gekregen. Ze vraagt mijn toestemming om het ultieme dreigement uit te spreken: terugbetalen van alle ontvangen middelen. Ik vraag haar welke andere opties ze heeft overwogen en laat de keuze aan haar.

Aan het einde van de dag schuif ik even binnen bij Jos. Ik wil een idee tegen hem aanhouden waar ik zelf wel enthousiast over ben, maar dat wellicht niet helemaal in de gekozen strategie past. Jos vraagt stevig door en als ik het bijna opgeef, zegt hij erg enthousiast te zijn en vraagt hij me het nader uit te werken.

Ik moet snel naar huis, want ik heb mijn partner beloofd boodschappen te doen. Morgen is het Offerfeest en er komt familie langs.

Bekijk de vacature voor programmamanager team parallelle arbeidsmarkt bij Start Foundation